

INLEIDING

In de Wet ter bestrijding van de mensenhandel van 13 april 1995 werd in artikel 11, § 3 aan het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding de opdracht gegeven de bestrijding van de mensenhandel te coördineren en te stimuleren.

Deze opdracht werd verduidelijkt in een Koninklijk Besluit van 16 juni 1995. Het K.B. voorziet ook dat het Centrum jaarlijks een onafhankelijk en publiek evaluatierapport over de resultaten en de knelpunten in de bestrijding van de mensenhandel publiceert.

De drie voorgaande jaarverslagen waren kritisch, maar hebben zeker een belangrijke impuls gegeven aan alle actoren op het terrein. Het staat vast dat er vooruitgang geboekt is, het is evenwel een illusie te denken dat de strijd tegen deze gesel gestreden is. De strijd tegen de hemeltergende exploitatie van zwakkeren moet de aandacht van alle actoren op het terrein alsook van de regering blijven wegdragen.

Het Centrum zal daartoe blijven bijdragen in het kader van zijn verantwoordelijkheden. In het huidig jaarrapport zijn wij enigszins afgeweken van de bekende formule van rapportering en brengen wij in het eerste hoofdstuk het profiel van de slachtoffers die begeleid worden door de drie gespecialiseerde opvangcentra.

Het tweede hoofdstuk biedt een voorstelling van de vonnissen en arresten geveld op basis van de Wet van 13 april 1995.

De problematiek rond de niet begeleide minderjarige, buitenlandse voetballers en het privé personeel van personen met een diplomatiek statuut blijven specifieke vragen stellen binnen het kader van de mensenhandel. Deze problemen werden reeds meermaals aangekaart en besproken door verschillende instanties. Wij zijn ervan overtuigd dat de betrokken departementen de ernst van de in hoofdstuk drie geschetste problemen ernstig nemen. Maar het is nu van primordiaal belang dat naast het aankaarten, bevestigen en bespreken van deze specifieke problemen ook nog effectieve oplossingen geboden worden.

Verder werd er aan de verschillende Ministeriële departementen de mogelijkheid geboden hun belangrijkste activiteiten en/of maatregelen die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de versterking van het beleid ter bestrijding van de mensenhandel toe te lichten. U vindt de bijdragen van deze departementen in hoofdstuk vijf. Het Ministerie van Justitie verwees naar het rapport van de regering dat eind 1998 goedgekeurd werd door de Ministerraad en dat vermoedelijk door de Commissie Justitie van het parlement eind 1999 zal besproken worden. In hoofdstuk zes tenslotte leest u de rapporten van de organisaties gespecialiseerd in de opvang en begeleiding van slachtoffers van de mensenhandel.

J. CORNIL
Adjunct-directeur

J. LEMAN
Directeur-generaal